

— Τὴν Τετάρτην ἐπαίχθη τὸ πρῶτον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου «Νεαπόλεως» τὸ «Νευροκαβαλλίκευμα» τῶν Ηεννεκίην εἰ Ουναὶ καὶ ὄχι τὸ πρῶτον ἀπὸ ἑλληνικῆς σκηνῆς κατὰ τὰ προγράμματα, διότι ἡ πρώτη ἑλληνικὴ σκηνή, ἀφ' ἧς εἰδικήθη τούτο ἐπὶ δύο συνεχεῖς ἐσπέρας καὶ πολὺ πρὸ τῆς τῆς «Νεαπόλεως», ἦτο ἡ σκηνὴ τοῦ θεάτρου Πειραιῶς τοῦ κ. Διονυσιάδου, ἐνθα παίζει ὁ θίασος τοῦ κ. Ἀλεξιάδου.

— Περὶ τοῦ ἔργου εἰς ἄλλην στήλην.

— Τὸν Μπαρίτζερ ὑπεδύθη ὁ Δαμασκός μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας· κατέβαλε πᾶσαν τὴν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ μέρους του καὶ κατόρθωσε τοῦτο μόνον εἰς ὀλίγας σκηνάς, εἰς τὰς περισσοτέρας ὅμως ὑστέρησε· κατεβλήθη ἐκ τοῦ κόπου φαίνεται καὶ ἀπεχώρησεν εἰς αὐτάς, ἴδιαι δὲ εἰς τὴν σκηνήν, καθ' ἣν παρουσιάζεται ὡς τὸ ἄλλο ἐγὼ του ὑπὸ ἄλλο ὄνομα καὶ πείθει τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους του ὅτι δὴν εἶνε αὐτός ἀλλ' ὁ Κορναγιάκ· εἰδῶ χρειάζεται ὅλη ἡ δύναμις καὶ ἡ τέχνη τοῦ ἠθοποιοῦ διὰ νὰ γίνῃ πιστευτὸς εἰς τὴν ὑπερφυσικὴν αὐτῆν σκηνήν, ἧτις εἶνε καὶ ἡ βάση τοῦ ἔργου, ἐνῶ ἀπεναντίας ὁ Δαμασκός ἐλησμόνησε ὅτι ὑπεκρίνετο ἄλλον καὶ ὄχι τὸν Μπαρίτζερ καὶ ἐγκατέλιπε τὴν διαφορικὴν ἐκτέλεσιν καὶ τὴν... γλώσσαν καὶ ἄφηνεν εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ τοὺς οἰκείους καὶ φίλους του νὰ φαίνεται ὁ Μπαρίτζερ.

— Τὸν Μαρσινέλ ὑπεδύθη ὁ Παπαγιάννου μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας· ἐπαίξα μετὰ πολλὴν δύναμιν καὶ τέχνην μεγάλην ἀποδύσας λαμπρὰ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἡπαρωϊοῦ καὶ ἡλιθίου Μαρσινέλ. Καθ' ἣν στιγμὴν εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνὴν ἐπιστρέφων ἀπὸ τὸν οἶκον τῆς κυρίας τῶν Μεδίκων, ὅτε συνελήφθη παρὰ τῆς συζύγου του καὶ ὅτε (finale δ' πράξεως) καταδιώκεται ὑπ' αὐτῆς διασχίζων κατὰ πλάτος τὴν σκηνήν μετὰ τὸ ἔνδυμά του ἀνὰ χεῖρας εἰς ἔξοχος.

— Τὸν Λουσαῦ ταγματάρχην ὑπεδύθη ὁ Μαρικός πολὺ καλὰ· καὶ ὡς τυπὸς ἦτο πολὺ καλός. Τοῦ συνιστῶμεν περισσοτέραν προσοχήν, ὥστε νὰ μὴ λησμονῆ τὸ πελίκιόν του καὶ τὰ γυντὰ του ὅταν ἀναχωρῇ, νὰ τὰ ἐνθυμηταὶ δὲ κάτω εἰς τὸν δρόμον, ὅπου καὶ περιμένει ἀσκεπῆς διὰ νὰ τοῦ τὰ φέρῃ ὁ εἰδοποιηθεὶς στρατιώτης!

— Τὸν Θεόδωρον ὑπεδύθη ὁ Ἀγγελάκης καλὰ· καλὸν εἶνε αἱ φωναὶ καὶ αἱ πολλαὶ χειρονομίαι καὶ ἡ τραγικότης νὰ λείπουν, ν' ἀπαγγέλλῃ δὲ μὲ χαμηλότερον τόνον καὶ ἡρεμώτερον τὸ πρὸς τὴν Κεκηλίαν ποιήματ' αὐτοῦ. Ἐπὶ δὲ νὰ μὴ ἱπαναλάβῃ τὸ κτένισμα, τὸ ὁποῖον κάμνει εἰς τὸ μέρος τοῦτο, διότι τὸν ζημιώνει φοβερὰ εἰς τὸ πρῶτον.

— Τὸν Καζιμίρο ὑπεδύθη ὁ Ρούσος μετὰ πολλῆς ἐπιτυχίας.

— Τὴν Σωσάνην ὑπεδύθη ἡ Λαλαούνη πολὺ καλὰ. Τὸν χαρακτῆρα τῆς δαιμονίου γυναικὸς ἀπέδωκε καλῶς.

— Τὴν Κεκηλίαν ὑπεδύθη ἡ Μαρικού κρατήσασα τὸ μέρος της.

— Τὴν Ασκληπιάδ ὑπεδύθη ἡ Ρούσου· ἐπαίξα μετὰ πολλὴν ζωὴν καὶ μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας καὶ χάριτος.

— Τὴν Ζηνοβίαν ὑπεδύθη ἡ Κλημανιώτου καλὰ.

— Τὴν Σοφίαν ὑπεδύθη ἡ Τασόγλου καλὰ.

— Τὸ ἔργον τοῦτο ἀνεβιβάσθη πρῶτως εἰς τὴν σκηνὴν καὶ ἔνεκα τούτου, ὡς καὶ διὰ τὴν κακὴν διανομὴν τῶν μερῶν, ἡ ἐκτέλεσις ἐχώλειεν εἰς πολλὰ μέρη· ἡ κακὴ διανομὴ οφείλεται εἰς τὴν ἀνεπαρκείαν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ θιάσου τούτου, ὁ ὁποῖος κατηρεῖσθη πολὺ ἐπιπολαιῶς, ἐπιπολαιότερον δὲ γίνεται ἡ ἐκλογή τῶν ἔργων καὶ ἡ διανομὴ τῶν μερῶν. Ἐνεκα τῆς κακῆς καὶ μεροληπτικῆς διανομῆς τῶν μερῶν ἔχουσι δυσαρεστηθῆ οἱ περισσοτέροι τῶν ἠθοποιῶν, οὗ ἔνεκα καὶ ἡ ἀποχώρησις ἐκ τοῦ θιάσου τῶν ζευγῶν Κυριακίδου καὶ Χαλλιάζη, πλὴν τοῦ Τσοῦκα, εἰς τὸν ὅποιον ὑπεδείξαν εὐσχημῶς ὅτι πρέπει νὰ ἀποχωρήσῃ. Τὴν ἀποχώρησιν ταύτην τοῦ Τσοῦκα ἐπανηγύρησαν οἱ ἠθοποιοί. Τὴν δὲ ἀναλόγως τῶν συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν γενομένην διανομὴν τῶν μερῶν φέρουν βαρέως οἱ ἠθοποιοὶ καὶ πολλοὶ ἐξ αὐτῶν εἶνε ἐτοιμοὶ νὰ ἀποχωρήσουν· τούτο μὲν ἐγνωστοποίησαν οἱ ἴδιοι οἱ ἠθοποιοί.

— Τὸ εἶδος τῶν παιζομένων ἔργων, ἡ ἀνεπαρκεία τοῦ προσωπικοῦ καὶ ἰδίως τῶν γυναικῶν καὶ συνεπῶς ἡ γαλαρὰ ἐκτέλεσις ἡραϊώσαν αἰσθητικῶς τοὺς θεατὰς. Ἐκ τὰ βλέπη ὁ κ. Πράσιος, τὸν ὅποιον κάμνουσ ἔτις θέλουσ οἱ ἠθοποιοί. Μόνον εἰς θεατρῶν, ὡς ὁ κ. Ραμοῦνδος, ἠδύνατο νὰ τὰξῆ ἕκαστον εἰς τὴν θέσιν του.